

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 418

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 iunie 2010

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 534 din 27 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 și ale art. 98 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	2-3	Decizia nr. 628 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil	9-10
Decizia nr. 562 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și art. 304 ¹ din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 642 din 11 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție	11-12
Decizia nr. 581 din 4 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) și (2) și art. 14 alin. (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, precum și a celor ale art. 2 din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	5-7	Decizia nr. 667 din 18 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție	12-13
Decizia nr. 604 din 6 mai 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar	7-9	Decizia nr. 766 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, astfel cum au fost modificate prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.....	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 534

din 27 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 și ale art. 98 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 și ale art. 98 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Excelent Trans” — S.R.L. din Aiud în Dosarul nr. 3.836/107/2008 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Societatea Comercială „Man Tours” — S.R.L. din Aiud a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.836/107/2008, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 și ale art. 98 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Excelent Trans” — S.R.L. din Aiud într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, în condițiile în care nu este stabilită printr-o lege organică incompatibilitatea dintre calitatea de consilier local sau județean și cea de asociat într-o societate comercială, dispozițiile art. 46 din Legea nr. 215/2001 restrâng dreptul consilierului de a vota o hotărâre a consiliului local sau județean. Mai arată că „lipsirea cetățenilor [de dreptul] la o informare corectă asupra problemelor de interes personal ale consilierilor locali sau județeni le îngrădește dreptul de a ataca o hotărâre a consiliului local sau județean înainte de a produce efecte juridice

și le încalcă dreptul de a exercita o activitate economică în condițiile legii”.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că dispozițiile de lege care fac obiectul excepției de neconstituționalitate sunt constituționale, asigurând o separare între funcțiile publice și activitățile economice, fiind justificată menținerea unor incompatibilități.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, precizează că, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa, normele supuse controlului de constituționalitate instituie veritabile garanții ale imparțialității autorităților publice și a membrilor consiliilor locale și județene în exercitarea atribuțiilor lor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 46 și ale art. 98 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, care au următoarea redactare:

— Art. 46: „(1) Nu poate lua parte la deliberare și la adoptarea hotărârilor consilierul local care, fie personal, fie prin soț, soție, afini sau rude până la gradul al patrulea inclusiv, are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor consiliului local.

(2) Hotărârile adoptate de consiliul local cu încălcarea dispozițiilor alin. (1) sunt nule de drept. Nulitatea se constată de către instanța de contencios administrativ. Acțiunea poate fi introdusă de orice persoană interesată.”;

— Art. 98: „Dispozițiile art. 42—46, 48—52 și ale art. 54 se aplică în mod corespunzător.”

Textele de lege la care face referire art. 98 reglementează cu privire la următoarele domenii: art. 42 — despre desfășurarea ședințelor consiliului local; art. 43 — despre aprobarea ordinii de zi a ședințelor consiliului local; art. 44 — despre proiectele de

hotărâri înscrise pe ordinea de zi a ședințelor consiliului local; art. 45 — despre hotărârile adoptate de consiliul local; art. 48 — despre obligațiile secretarului consiliului local în legătură cu hotărârile adoptate de această instituție; art. 49 — despre obligativitatea, data de la care produc efecte și despre aducerea la cunoștința publică a hotărârilor cu caracter normativ; art. 50 — despre aducerea la cunoștința publică și în limba maternă a hotărârilor consiliului local cu caracter normativ în unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor; art. 51 — despre unele drepturi și obligații ale consilierului local aflat în exercitarea mandatului său; art. 52 — despre posibilitatea anumitor persoane de a asista și de a lua cuvântul la lucrările consiliului local; art. 54 — despre comisiile de specialitate pe care le organizează consiliul local.

Așadar, prevederile art. 98 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, criticat de autorul excepției, stabilesc că toate dispozițiile mai sus amintite referitoare la consiliul local se aplică, în mod corespunzător, și consiliului județean.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, sunt încălcate următoarele prevederi din Legea fundamentală: art. 31 — „Dreptul la informație”, art. 45 — „Libertatea economică”, art. 53 — „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți” și art. 71 — „Incompatibilități” [referitoare la exercitarea mandatului de deputat sau senator].

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 951 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 septembrie 2009, s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, statuând că interdicția instituită de acestea reprezintă o garanție a imparțialității autorităților publice și a membrilor consiliilor locale în exercitarea atribuțiilor lor, iar stabilirea prin lege a acestor restricții dă expresie concretă obligației statului de a asigura protecția concurenței loiale, conform art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Curtea observă, totodată, că nu are relevanță în demonstrarea pretensei neconstituționalități a dispozițiilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 afirmația autorului potrivit căreia,

de vreme ce nu este stabilită printr-o lege organică incompatibilitatea dintre calitatea de consilier local sau județean și cea de asociat într-o societate comercială, se restrânge dreptul consilierului de a vota o hotărâre a consiliului local sau județean. Aceasta, deoarece un astfel de drept nu este protejat prin nicio dispoziție constituțională. În ceea ce privește invocarea art. 71 din Legea fundamentală care consacră incompatibilitățile de care sunt ținute senatorii și deputații, Curtea constată că acesta, prin ipoteza pe care o conține, nu are incidență în cauză, nefiind aplicabil consilierilor locali sau județeni.

De asemenea, susținerea potrivit căreia lipsa de informare cu privire la problemele de interes personal ale consilierilor locali sau județeni le îngrădește cetățenilor dreptul de a solicita, în condițiile art. 46 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, constatarea de către instanță a nulității hotărârilor consiliului local sau județean luate cu încălcarea prevederilor alin. (1) al aceluiași articol înainte de a produce efecte juridice și le încalcă acestora dreptul de a exercita o activitate economică nu poate fi analizată de Curtea Constituțională ca un argument în demonstrarea neconstituționalității textului amintit. Aceasta reprezintă, în realitate, o critică ce vizează o posibilă omisiune de reglementare, pe care Curtea, ținând seama de rolul său de legislator negativ, nu o poate complini.

În continuare, Curtea observă că autorul acesteia nu formulează nicio critică de neconstituționalitate în legătură cu prevederile art. 98 din Legea nr. 215/2001. Fiind un text de trimitere, acesta cuprinde reglementarea unei multitudini de probleme legate de activitatea consilierilor județeni. Or, din susținerile autorului excepției nu se poate deduce legătura dintre articolele din Constituție invocate de acesta și cele 10 articole din Legea nr. 215/2001 privitoare la consilierii locali și care, așa cum prevede textul criticat, se aplică în mod corespunzător și consilierilor județeni. Practic, autorul excepției își exprimă, implicit, nemulțumirea față de toate cele 10 articole la care face trimitere art. 98 (art. 42—46, art. 48—52 și art. 54), fără să formuleze, însă, vreo critică de neconstituționalitate pertinentă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „Excelent Trans” — S.R.L. din Aiud în Dosarul nr. 3.836/107/2008 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (2) și ale art. 98 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 562

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și art. 304¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Ion în Dosarul nr. 5.046/107/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului nr. 268D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 269—274D/2010, nr. 397D/2010 și nr. 420D/2010, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Nicoleta Claudia Bălșan, de Dumitru Sârb, de Simion Dadu, de Nicolae Cibu, de Maria Botoacă, de Remus Boncuț și de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 5.027/107/2008, nr. 4.984/107/2008, nr. 6.282/107/2008, nr. 5.050/107/2008, nr. 5.093/107/2008 și nr. 5.104/107/2009 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și în dosarele nr. 134/109/2009 și nr. 3.544/109/2008 ale Tribunalului Argeș — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 269—274D/2010, nr. 397D/2010 și nr. 420D/2010 la Dosarul nr. 268D/2010, având în vedere că acestea au un obiect parțial identic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 269—274D/2010, nr. 397D/2010 și nr. 420D/2010 la Dosarul nr. 268D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 ianuarie 2010 și din 11 ianuarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 5.046/107/2008, nr. 5.027/107/2008, nr. 4.984/107/2008, nr. 6.282/107/2008, nr. 5.050/107/2008, nr. 5.093/107/2008 și nr. 5.104/107/2009, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Ion, de Nicoleta Claudia Bălșan, de Dumitru Sârb, de Simion Dadu, de Nicolae Cibu, de Maria Botoacă, de Remus Boncuț în cauze având ca obiect soluționarea unor recursuri civile.

Prin încheierile din 6 ianuarie 2010 și 20 ianuarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 134/109/2009 și nr. 3.544/109/2008, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în cauze având ca obiect drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile criticate din Codul muncii sunt neconstituționale, deoarece angajatul este discriminat și nu beneficiază de un proces echitabil, atunci când, în cadrul unui litigiu de muncă, deși majoritatea înscrisurilor care pot duce la aflarea adevărului se află la angajator, acesta nu le depune în fața instanței, pronunțându-se astfel o soluție greșită. De asemenea, se susține că dispozițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece creează discriminări între „cei ale căror litigii au și calea de atac a apelului și cei ale căror litigii prevăd și calea de atac a recursului.”

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Argeș — Secția civilă și-au exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

— Art. 287 din Legea nr. 53/2003: „*Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.*”;

— Art. 304¹ din Codul de procedură civilă: „*Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu*

apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Referitor la prevederile art. 287 din Codul muncii, Curtea a statuat prin numeroase decizii că acestea nu contravin prevederilor constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 494 din 11 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 18 ianuarie 2005, Curtea, respingând excepția, a reținut că dispozițiile art. 287 din Codul muncii reprezintă norme de procedură, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, se stabilesc prin lege, precum și că salariatul și angajatorul sunt două părți ale conflictului de muncă, situate pe poziții opuse și cu interese contrare, situația lor diferită justificând, în anumite privințe, și tratamentul juridic diferențiat. Angajatorul este cel care deține documentele și toate celelalte probe pertinente pentru elucidarea conflictului și pentru stabilirea

drepturilor și obligațiilor părților raportului juridic de muncă, fiind necesară și firească obligația acestuia de a prezenta aceste probe.

În ceea ce privește dispozițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității acestora prin numeroase decizii. Spre exemplu, prin Decizia nr. 1.004 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 7 noiembrie 2008, Curtea a statuat că recursul constituie în această ipoteză o cale de atac cu caracter devolutiv, în care, ca și în cazul apelului, instanța de recurs judecă însăși cauza, atât sub aspectul legalității, cât și sub acela al temeiniciei, nelimitându-se să examineze doar hotărârea pronunțată de prima instanță, exclusiv pentru motivele de casare prevăzute în art. 304 din Codul de procedură civilă, ceea ce este în deplină concordanță cu prevederile Constituției.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Ion, de Nicoleta Claudia Bălșan, de Dumitru Sârb, de Simion Dadu, de Nicolae Cibu, de Maria Botoacă, de Remus Boncuț în dosarele nr. 5.046/107/2008, nr. 5.027/107/2008, nr. 4.984/107/2008, nr. 6.282/107/2008, nr. 5.050/107/2008, nr. 5.093/107/2008 și nr. 5.104/107/2009 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 134/109/2009 și nr. 3.544/109/2008 ale Tribunalului Argeș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 581

din 4 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) și (2) și art. 14 alin. (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, precum și a celor ale art. 2 din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) și (2) și art. 14 alin. (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, precum și a

celor ale art. 2 din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mecanexim” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 145/90/2004 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) și (2) și art. 14 alin. (2) din Legea nr. 54/1998, ca fiind inadmisibilă, și a celor ale art. 2 din titlul X al Legii nr. 247/2005, ca fiind neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 145/90/2004, **Curtea de Apel Brașov — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) și (2) și art. 14 alin. (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, precum și a celor ale art. 2 din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Mecanexim” — S.A. din Râmnicu Vâlcea într-o cauză civilă ce are ca obiect constatarea nulității absolute a unui act juridic.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate instituie anumite discriminări, în sensul că numai anumite persoane și doar cu anumite proceduri discriminatorii pot dobândi bunurile respective. Consideră, în același sens, că anumite acte pentru înstrăinarea unor imobile pot fi atacate și anulate, deși sunt pe deplin valabile. În speța de față, autorul excepției arată că a încheiat un contract de schimb având ca obiect construcții, act sub semnătură privată, cu respectarea dispozițiilor Codului civil, ce nu prevăd obligativitatea încheierii în formă autentică a contractelor de schimb. Arată că dispozițiile de lege criticate fac referire doar la terenuri, nu și la construcții, iar faptul că părțile adverse din proces invocă în cauză Legea nr. 54/1998 și Legea nr. 247/2005 reprezintă o încălcare a dispozițiilor constituționale privind garantarea dreptului de proprietate.

Curtea de Apel Brașov — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prin legi speciale se prevăd condiții specifice cu privire la necesitatea formei autentice, ceea ce nu reprezintă încălcări ale dreptului de proprietate și, cu atât mai mult, ale accesului liber la justiție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Arată că prevederile art. 12 alin. (1) și (2) și cele ale art. 14 alin. (2) din Legea nr. 54/1998 au fost abrogate prin Legea nr. 247/2005, astfel încât, în privința acestor texte, excepția este inadmisibilă. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din titlul X al Legii nr. 247/2005, prin raportare la art. 16 din Constituție, arată că acestea nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii și nu conțin norme contrare principiului accesului liber la justiție, respectiv dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. În ceea ce privește

pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 44 din Constituție, arată că legiuitorul este îndreptățit să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate, astfel încât să nu intre în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 12 alin. (1) și (2) și art. 14 alin. (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 4 martie 1998, și cele ale art. 2 din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, având următorul conținut:

Art. 12 alin. (1) și (2) și art. 14 alin. (2) din Legea nr. 54 din 2 martie 1998:

— Art. 12: „(1) Schimbul de terenuri între persoane fizice sau între persoane juridice private, ori între persoane fizice și persoane juridice private se face cu acordul părților contractante, dispozițiile art. 2 alin. (2) rămânând aplicabile.

(2) În toate cazurile de schimb de terenuri, actul de schimb se încheie în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute.”;

— Art. 14 alin. (2): „Acțiunea în constatare a nulității poate fi introdusă de către părți, procuror, primar sau de către orice persoană interesată.”

Art. 2 din titlul X al Legii nr. 247/2005: „(1) Terenurile cu sau fără construcții, situate în intravilan și extravilan, indiferent de destinația sau de întinderea lor, pot fi înstrăinate și dobândite prin acte juridice între vii, încheiate în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute.

(2) În cazul în care prin acte juridice între vii se constituie un drept real asupra unui teren cu sau fără construcție, indiferent de destinația sau întinderea acestora, dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) ce privesc egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, precum și a celor ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Curtea constată că dispozițiile art. 12 alin. (1) și (2) și art. 14 alin. (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor au fost abrogate prin art. 8 al titlului X din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. În conformitate cu dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional decide asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare. Pentru aceste considerente, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) și (2) și art. 14 alin. (2) din Legea nr. 54/1998 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă. De altfel, astfel cum Curtea Constituțională a stabilit prin Decizia nr. 33/1993,

instanța de drept comun avea nu numai dreptul, dar și obligația de a stabili dacă textul în cauză a fost sau nu abrogat, explicit sau implicit.

Critica potrivit căreia dispozițiile art. 2 din titlul X al Legii nr. 247/2005 contravin prevederilor art. 44 din Constituție nu poate fi reținută, întrucât dispozițiile de lege criticate fac referire doar la terenuri, indiferent de destinația lor, nu și la construcții, așa cum arată autorul. Or, revine instanței judecătorești să facă aplicarea art. 2 din titlul X al Legii nr. 247/2005. Sub acest aspect, în numeroase rânduri, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudență că nu intră în competența sa de control interpretarea legii de către autoritățile judecătorești și nici modul de aplicare a legii. De asemenea, neconcordanța dintre legile în vigoare în aceeași materie nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare în timp a acestora.

În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din titlul X al Legii nr. 247/2005, prin raportare

la dispozițiile art. 16 din Constituție, Curtea apreciază că textul de lege criticat, referitor la posibilitatea înstrăinării și dobândirii, prin acte juridice între vii, încheiate în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute, a terenurilor cu sau fără construcții, situate în intravilan și extravilan, indiferent de destinația sau de întinderea lor, nu aduce atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare în cadrul acestei categorii.

De asemenea, art. 2 din titlul X al Legii nr. 247/2005 nu contravine nici prevederilor art. 21 din Constituție, deoarece nu conține dispoziții ce afectează în vreun fel accesul liber la justiție al oricărei persoane care consideră că îi sunt afectate drepturile sau libertățile fundamentale și nu împiedică părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează dreptul la un proces echitabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) și (2) și art. 14 alin. (2) din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mecanexim” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 145/90/2004 al Curții de Apel Brașov — Secția comercială.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 604

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Spiru Haret din Târgu Mureș, prin reprezentant legal Ioan Săcărea, în numele membrilor de sindicat, în dosarele nr. 1.515/102/2009, nr. 1.516/102/2009, nr. 1.518/102/2009, nr. 1.521/102/2009,

nr. 1.523/102/2009, nr. 1.526/102/2009, nr. 1.527/102/2009, nr. 1.529/102/2009, nr. 1.533/102/2009, nr. 1.540/102/2009, nr. 1.541/102/2009, nr. 1.545/102/2009, nr. 1.546/102/2009, nr. 1.547/102/2009, nr. 1.543/102/2009, nr. 1.550/102/2009, nr. 1.552/102/2009, nr. 1.555/102/2009, nr. 1.556/102/2009 și nr. 1.672/102/2009 ale Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 6.723D/2009—nr. 6.727D/2009 și nr. 6.729D/2009 — nr. 6.743D/2009, având în vedere identitatea de obiect a acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 6.724D/2009 — nr. 6.727D/2009 și nr. 6.729D/2009 — nr. 6.723D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 4 august 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.515/102/2009, nr. 1.516/102/2009, nr. 1.518/102/2009, nr. 1.521/102/2009, nr. 1.523/102/2009, nr. 1.526/102/2009, nr. 1.527/102/2009, nr. 1.529/102/2009, nr. 1.533/102/2009, nr. 1.540/102/2009, nr. 1.541/102/2009, nr. 1.545/102/2009, nr. 1.546/102/2009, nr. 1.547/102/2009, nr. 1.543/102/2009, nr. 1.550/102/2009, nr. 1.552/102/2009, nr. 1.555/102/2009, nr. 1.556/102/2009 și nr. 1.672/102/2009, **Tribunalul Mureș — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar**, excepție ridicată de Sindicatul Spiru Haret din Târgu Mureș, prin reprezentant legal Ioan Săcărea, în numele membrilor de sindicat, cu ocazia soluționării unor litigii de muncă având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că, prin adoptarea acestor ordonanțe de urgență, Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), precum și ale art. 61 alin. (1). De asemenea, arată că Guvernul a adoptat aceste acte normative cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acestora, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, anume dreptul la muncă și la protecția socială a muncii și dreptul la un nivel de trai decent.

De asemenea, consideră că au fost încălcate și prevederile constituționale ale art. 20 alin. (1), art. 41 alin. (2) și (5), art. 102 alin. (1) și art. 111 alin. (1). În final, arată că este înfrânt și art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat aceste ordonanțe de urgență.

Tribunalul Mureș — Secția civilă arată că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens,

menționează că prevederile legale criticate nu satisfac exigențele constituționale ale art. 61 alin. (1) și art. 115 alin. (6), motiv pentru care le apreciază ca fiind neconstituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008, și cele ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009.

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la principiul separației puterilor în stat și obligația respectării Constituției și a legilor, art. 20 alin. (1) referitor la respectarea tratatelor internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (2) referitor la protecția socială a muncii, art. 61 alin. (1) care prevede rolul Parlamentului, art. 102 alin. (1) referitor la rolul Guvernului, art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului, art. 115 alin. (4) și (6) privind delegarea legislativă și art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 s-a pronunțat în repetate rânduri, exemplu fiind Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009, sau Decizia nr. 984 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 4 august 2009, prilej cu care Curtea a constatat neconstituționalitatea acestor prevederi legale.

De asemenea, și prevederile art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009.

Totodată, Curtea observă că, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 48 pct. 16 al cap. VI — Dispoziții finale din Legea nr. 330/2009, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009.

În aceste condiții, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, ca acte normative modificatoare ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, sunt și ele, de asemenea, abrogate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Față de această situație, având în vedere că abrogarea prevederilor legale ce constituie obiect al excepției de neconstituționalitate a intervenit ulterior sesizării Curții Constituționale, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora instanța de contencios constituțional se pronunță asupra „*unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare*”.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a art. I pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Spiru Haret din Târgu Mureș, prin reprezentant legal Ioan Săcărea, în numele membrilor de sindicat, în dosarele nr. 1.515/102/2009, nr. 1.516/102/2009, nr. 1.518/102/2009, nr. 1.521/102/2009, nr. 1.523/102/2009, nr. 1.526/102/2009, nr. 1.527/102/2009, nr. 1.529/102/2009, nr. 1.533/102/2009, nr. 1.540/102/2009, nr. 1.541/102/2009, nr. 1.545/102/2009, nr. 1.546/102/2009, nr. 1.547/102/2009, nr. 1.543/102/2009, nr. 1.550/102/2009, nr. 1.552/102/2009, nr. 1.555/102/2009, nr. 1.556/102/2009 și nr. 1.672/102/2009 ale Tribunalului Mureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 628

din 6 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Elena Preda, Alexandru Paraschiv, Mihaela Elena Paraschiv, Octavian Răcătaian și Nicolae Cârjaru în dosarele nr. 716/281/2008, nr. 21.223/3/2008, nr. 22.542/299/2009 și nr. 23.197/3/2005 ale Judecătoriei Ploiești — Secția civilă, Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală și Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 29 aprilie 2010, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, la

cererea d-lui Nicolae Cârjaru, a amânat pronunțarea la data de 6 mai 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 30 noiembrie 2009, 17 decembrie 2009, 7 ianuarie 2010 și din 2 noiembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 716/281/2008, nr. 21.223/3/2008, nr. 22.542/299/2009 și nr. 23.197/3/2005, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă, Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală și Tribunalul București — Secția a V-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil**, excepție ridicată de Elena Preda, Alexandru Paraschiv, Mihaela Elena Paraschiv, Octavian Răcătaian și Nicolae Cârjaru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 480 din Codul civil contravin dispozițiilor art. 20, 21, 27 și 44 din Constituție, întrucât, prin sintagma „*limitele determinate de lege*”, instituie limitări ale dreptului de proprietate impuse de drepturi concurente preexistente sau de constituirea ori menținerea unor drepturi — cum ar fi dezmembrămintele dreptului de proprietate —

aparținând altor persoane. Se mai susține că prin aplicarea lor prilejuiesc dobânditorului unui imobil să solicite instanței de judecată evacuarea transmitătorului și a celorlalte persoane care au drept asupra bunului, mai înainte de a se fi soluționat litigiul dintre părți cu privire la validitatea actului de transmitere a proprietății.

Judecătoria Ploiești — Secția civilă, Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală și Tribunalul București — Secția a V-a civilă consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 480 din Codul civil, potrivit cărora „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege*”.

Autorii excepției consideră că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 27 referitoare la inviolabilitatea domiciliului, art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată. De asemenea, consideră că sunt încălcate și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând excepția, Curtea constată că prevederile art. 480 din Codul civil au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, prilej cu care s-a statuat că acest text de lege este constituțional. În acest sens, este Decizia nr. 584 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Elena Preda, Alexandru Paraschiv, Mihaela Elena Paraschiv, Octavian Răcătaian și Nicolae Cârjaru în dosarele nr. 716/281/2008, nr. 21.223/3/2008, nr. 22.542/299/2009 și nr. 23.197/3/2005 ale Judecătoria Ploiești — Secția civilă, Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală și Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Partea I, nr. 357 din 27 mai 2009, sau Decizia nr. 1.570 din 19 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 11 decembrie 2009, prin care Curtea a reținut că dispozițiile art. 480 din Codul civil dau definiția legală a proprietății, precizând că dreptul de proprietate este atât un drept absolut, ce rezultă din exercitarea celor trei atribute ale acestui drept real, *usus, fructus și abusus*, cât și un drept exclusiv, din punctul de vedere al titularului care îl poate exercita în mod liber, cu respectarea, însă, a ordinii publice și a dispozițiilor imperative ale legii.

Astfel, textul de lege criticat este în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege și, de asemenea, se aplică tuturor celor vizați de ipoteza normei legale, fără discriminări, fiind astfel respectat principiul egalității cetățenilor în fața legii.

Considerentele reținute de Curte în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței acesteia.

Cu privire la celelalte dispoziții constituționale și convenționale invocate, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauza de față.

Totodată, în subsidiar, Curtea observă că motivarea autorilor excepției cuprinde și critici privind raționamentele avute în vedere de instanța de fond privind operațiunea juridică a comparării titlurilor părților și a modului de interpretare și aplicare a prevederilor Legii nr. 10/2001, aspecte care excedează competenței Curții Constituționale.

De altfel, cu privire la acțiunile întemeiate pe dispozițiile dreptului comun, având ca obiect revendicarea imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, formulate după intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001 și soluționate neunitar de instanțele judecătorești, prin Decizia nr. 33 din 9 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 23 februarie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că, atunci când intervine concursul dintre legea specială și legea generală, acesta se rezolvă în favoarea legii speciale, conform principiului *specialia generalibus derogant*, chiar dacă acesta nu este prevăzut expres în legea specială.

Totodată, în cazul în care sunt sesizate neconcordanțe între legea specială, respectiv Legea nr. 10/2001, și Convenția europeană a drepturilor omului, aceasta din urmă are prioritate. Această prioritate poate fi dată în cadrul unei acțiuni în revendicare, întemeiată pe dreptul comun, în măsura în care astfel nu s-ar aduce atingere unui alt drept de proprietate ori securității raporturilor juridice.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 642

din 11 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Petru Iepan Cocian și Mihai Halas în Dosarul nr. 3.812/83/2009 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea nr. 35, pronunțată în ședința camerei de consiliu din data de 15 septembrie 2009 în Dosarul nr. 3.812/83/2009, **Tribunalul Satu Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție.**

Excepția a fost ridicată de Petru Iepan Cocian și Mihai Halas în dosarul de mai sus având ca obiect arestare preventivă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (6), deoarece au fost adoptate într-un domeniu privind instituțiile fundamentale ale statului, cum este autoritatea judecătorească. Astfel se instituie un organism paralel cu Ministerul Public, instituție constituțională ce trebuie să funcționeze unitar și coerent, pe principiile legalității, imparțialității și controlului ierarhic. De asemenea, dispozițiile legale criticate contravin și jurisprudenței Curții Constituționale, concretizată în Deciziile nr. 95/2006 și nr. 82/2009.

Tribunalul Satu Mare — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, ținând seama de specificul procedurii judiciare având ca obiect arestarea preventivă.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 54/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a fost ridicată de apărătorul inculpaților Petru Iepan Cocian și Mihai Halas, autori ai excepției, în cadrul procedurii arestării preventive. Problemele referitoare la constituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 nu pot influența însă soluționarea cauzei ce are ca obiect arestarea preventivă în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, astfel că, nefiind îndeplinită condiția prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, critica de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Petru Iepan Cocian și Mihai Halas în Dosarul nr. 3.812/83/2009 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 mai 2010.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent-șef,

Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 667

din 18 mai 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Viorel Dan și Cornelia Șerban (fostă Stamatina Michiu) în Dosarul nr. 8.086/30/2005 al Tribunalului Timiș — Secția penală, de Doina Florentina Bolocan în Dosarul nr. 3.757/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, precum și de Vasile Eugen Negrea în Dosarul nr. 607.2/43/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției Viorel Dan, avocatul Florin Kovacs, cu delegație depusă la dosar. De asemenea, se prezintă personal părțile Ioan Spiridon, Gigel Căpitanu și Ion Tănăsescu. Lipsesc ceilalți autori ai excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în Dosarele nr. 7.834D/2009,

nr. 7.930D/2009 și nr. 8.072D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Avocatul autorului excepției și părțile prezente nu se opun conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 7.930D/2009 și nr. 8.072D/2009 la Dosarul nr. 7.834D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției care solicită admiterea excepției pentru motivele invocate în fața instanței de judecată.

În continuare, președintele acordă cuvântul părților prezente, care solicită, de asemenea, admiterea excepției de neconstituționalitate.

Luând cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.086/30/2005, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție.**

Excepția a fost ridicată de Viorel Dan și Cornelia Șerban (fostă Stamatini Michiu) într-o cauză penală.

Prin Încheierea din 21 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.757/2/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție.**

Excepția a fost ridicată de Doina Florentina Bolocan cu ocazia soluționării recursurilor declarate împotriva Sentinței penale nr. 136 din 27 mai 2008, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Prin Încheierea din 31 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 607.2/43/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție.**

Excepția a fost ridicată de Vasile Eugen Negrea cu ocazia soluționării recursurilor declarate împotriva Deciziei penale nr. 24/A din 13 februarie 2009, pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. I), art. 115, art. 116, art. 117 și art. 131. În acest sens, arată, în esență, că Guvernul a emis Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 în domeniul ce vizează o instituție fundamentală a statului, Ministerul Public, fără existența unei situații extraordinare a cărei reglementare să nu poată fi amânată.

Tribunalul Timiș — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale invocate.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru

a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției și părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 54/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale menționate încalcă prevederile constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. I), art. 115, art. 116, art. 117 și art. 131.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 297 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010, Curtea a statuat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 nu contravin prevederilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție pentru considerentele acolo reținute.

Atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia de mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Viorel Dan și Cornelia Șerban (fostă Stamatini Michiu) în Dosarul nr. 8.086/30/2005 al Tribunalului Timiș — Secția penală, de Doina Florentina Bolocan în Dosarul nr. 3.757/2/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, precum și de Vasile Eugen Negrea în Dosarul nr. 607.2/43/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 mai 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 766

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, astfel cum au fost modificate prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Danina-Maria Cărăgău în Dosarul nr. 6.266/318/2009 al Judecătoriei Târgu Jiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.266/318/2009, **Judecătoria Târgu Jiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.**

Excepția a fost ridicată de Danina-Maria Cărăgău într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 16, art. 20, art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 41 alin. (2), art. 47 alin. (1) și art. 148 alin. (2), precum și prevederilor art. 6 paragraful 1, art. 14, art. 17 și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece, suspendând „de drept”, obstrucționează acordarea drepturilor salariale prevăzute de lege și câștigate prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Judecătoria Târgu Jiu apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât suspendă executarea hotărârilor judecătorești având ca obiect creanțe împotriva Guvernului, eșalonând plata drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești devenite executorii până la 31 decembrie 2009.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „actul normativ contestat, prin prevederea unor plăți intermediare, garantează punerea în aplicare a hotărârilor într-un termen rezonabil, atât la nivel individual, cât, mai ales, la nivelul ansamblului fenomenului contencios de natură salarială a întreg personalului din sectorul bugetar.”

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009, astfel cum au fost modificate prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 20 mai 2010, dispoziții care au următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) *Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2009, se va realiza după o procedură de executare care începe astfel:*

a) *în anul 2012 se plătește 34% din valoarea titlului executoriu;*

b) *în anul 2013 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu;*

c) *în anul 2014 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu.*

(2) *În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.*

(3) *Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.*

(4) *În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin sectorul bugetar se înțelege autoritățile și instituțiile publice a căror finanțare se asigură astfel:*

a) integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

b) din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

c) integral din venituri proprii.

Art. 2. — Prin ordin al ordonatorilor principali de credite va fi stabilită procedura de efectuare a plății titlurilor executorii, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii aflate sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 76/2009, și a prevederilor Ordinului ministrului justiției, al ministrului economiei și finanțelor, al președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 1.859/C/2.484/26.650/131/3.774/C/2008 privind modalitatea de eșalonare a plății sumelor prevăzute în titlurile executorii emise până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției se execută cu respectarea prevederilor art. 1 și 2.”

Prevederile invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 15 alin. (2), art. 16, art. 20, art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 41 alin. (2), art. 47 alin. (1) și art. 148 alin. (2) din Constituție, precum și cele ale art. 6 paragraful 1, art. 14, art. 17 și art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 — în forma anterioară modificării aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 — plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi salariale stabilite în favoarea personalului bugetar urmau să fie plătite eșalonat începând cu anul 2010, pentru hotărârile devenite executorii până la sfârșitul anului 2009, și începând cu 2011 pentru cele devenite executorii până la finalul acestui an.

Prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2010, s-a amânat plata acestor drepturi salariale câștigate în instanță, ca urmare a constrângerilor bugetare impuse de situația economică actuală, astfel încât, ca urmare a modificărilor aduse prin acest act normativ, plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești, devenite executorii până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se va face astfel: 34% din valoarea titlului executoriu — în anul 2012 și 33% din valoarea titlului executoriu — în anul 2013, respectiv în anul 2014.

Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, reglementează eșalonarea plății unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar. Instituirea acestei măsuri a fost determinată de existența unui număr substanțial de cauze având ca obiect acordarea de drepturi salariale, care a condus la o imposibilitate a autorității statale de a executa hotărârile judecătorești pronunțate deja în această materie, în special în actualul context de criză economică. Adoptarea actului normativ supus controlului de constituționalitate a fost determinată de circumstanțele excepționale care au impus instituirea unor măsuri prin care să fie limitată temporar exercitarea drepturilor decurgând din hotărârile judecătorești irevocabile pronunțate în materia respectivă, fără ca prin aceasta să se aducă atingere înseși substanței acestor drepturi.

Pentru a evita devalorizarea sumelor ce fac obiectul titlurilor executorii, ordonanța de urgență prevede că acestea se actualizează cu indicele prețurilor de consum, ceea ce garantează o executare în totalitate a creanței. Acest mecanism asigură executarea integrală a titlului, acordând totodată statului posibilitatea să identifice resursele financiare necesare achitării acestor sume.

Așa fiind, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 are în vedere rezolvarea unei situații extraordinare, prin reglementarea unor măsuri cu caracter temporar și derogatorii de la dreptul comun în materia executării hotărârilor judecătorești. Măsurile instituite urmăresc un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Totodată, măsurile reglementate au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata eșalonată a titlurilor executorii, modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului, și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în actualul context de criză economică națională și internațională.

Asupra constituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în formă anterioară modificărilor intervenite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, și Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, statuând că acest act normativ este constituțional.

Astfel, Curtea a constatat că nu se poate reține existența niciunei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei, 1968, *Marckx împotriva Belgiei*, 1979, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, 1984, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, 1985, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1996, *Larkos împotriva Cipru* 1999, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004). Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei, 1968, *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1986, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, 2004).

Or, în cauza de față, măsura contestată urmărește un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Astfel, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea apreciază că nu poate fi reținută încălcarea prevederilor constituționale și convenționale invocate în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, astfel cum au fost modificate prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Danina-Maria Cărăguși în Dosarul nr. 6.266/318/2009 al Judecătorei Târgu Jiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

